

Négy magyar film

-- elismerés és kritika

Az első gondolat, ami ott-honról érkezett filmek bemutatásakor a hazájától távol élő magyart elfogja: vajon, mit állítanak be ferdén, miről a k a r n a k meggyőzni, vagyis mi a filmben a többkevesebb sikerrel rejtett propaganda? Nos, a Los Angeles-i County Museum of Art és az American Film Institute közös vállalkozásában az elmúlt hét végén megnyitott magyar filmbemutató-sorozat első három-négy vetítése azt bizonyította, hogy bár ez a lehetőség elvileg valóban fennáll, a gyakorlatban még sem állandó veszedelem ma már.

nala fölé, művészi magasságba emeli. (Nagyon tetszett.)

(S)

A Krudy Gyula elbeszéléseiből készült "Szindbád" impresszionista film-gyöngyszem. A színes fényképezés legszélső határáig elkalandozó operatőr (Sára Sándor) világviszonylatban is magasfokút alkotott. Közeli képei — virágkelyhek, az arany-sárga húsleves egymással kokettáló zsirkarikái — szinte absztrakcióba hajlanak. A rendezés és a forgatókönyv (Huszárik Zoltán munkája) az átlagon messze felülemelkedő alkotás, ami a produkciónak nemzetközi viszonylatban is komoly értéket biztosít. A gondolati villanások ábrázolása, az időrendi sorrend felborítása az új utakon járó rendezés egy-egy fogása, ami a történetet feltétlenül közelebb hozza a néző szívéhez. Amikor kell, erotikus, anélkül, hogy frivol lenne. Szinte bámulatos tökéletességgel sikerült megteremtteni a Krudy-idők hangulatát. Szindbád (Latinovits Zoltán) mértéktartó és a légkör varázsát felidéző művészek egyike. Sehol sem került sor bántó túlzásokra, megmaradt a stílus harmóniája, ami ezt a filmet meszse a szórakoztató ipar tucatproduktumainak színvo-